

Ureja uredniški
odbor — Glavni
in odg. urednik
Jože Stular —
tel. 22-521, lok.
82 — Tisk in
klišej CP »Go-
renjski tisk«

Sava

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GUMIJEVIH IZDELKOV SAVA KRANJ

LETO VIII. — ŠTEVILKA 19.

KRANJ, 19. OKTOBER 1968

Komunisti o samoupravljanju

Ob koncu septembra so se stali člani konference organizacije ZK in nekateri strokovni delavci ter razpravljali o samoupravljanju v Savi in o problemih nadaljnega razvoja samoupravnih odnosov.

Komisija za samoupravljanje in informiranje — pri konferenci — je pripravila za razpravo precej obširen material, ki je služil kot osnova razpravi.

Za razliko od referatnih oblik materialov, ki smo jih vajari ob podobnih priložnostih, je komisija ubrala nekoliko težjo pot, vendar pa je s tem lahko posredovala članom ZK dosti konkretnije podatke in ugotovitve. Pri pripravi materiala je predvsem ugotovila, da je več pomanjkljivosti in da

dala gradivo (pripravljeno za delavski svet podjetja in upravni odbor) o neizvrševanju sklepov ter tudi pripravila o tem za konferenco ugotovitve in predloge.

KONFERENCA

Kot smo v uvodu napisali, je konferenci prisostvovalo tudi nekaj strokovnih delavcev. Menim, da je prav, če še posebno poudarim zadovoljstvo, da se je od 28 vabljenih vodij delovnih enot, konference udeležilo kar 21. V sekretariatu — ko so pripravljali konferenco — so namreč menili, naj bi k razpravi o samoupravljanju povabili kar največ članov ko-

ganov upravljanja ali pa kot delavci v delovnih enotah — dokaj mirno gledajo na vse probleme, ki se pojavljajo v njihovi najbližnji okolici. Lahko, da se dogaja to zato, ker premalo poznajo pravice in dolžnosti samoupravljalcev, ali pa samo zato, ker niso aktivni.

Vse razprave na konferenci, ugotovitve in predloge komisije za samoupravljanje in informiranje so ob koncu sklenili in sprejeli ustrezne zaključke. Le-te objavljamo v celoti:

SKLEPI:

1. Vsak član organizacije ZK je dolžan poznati statut in druge splošne akte podjetja, posebno pa tiste, ki zadevajo njegovo ožje delovno področje. Pri tem so še posebej odgovorni za delo po dolžnostih teh splošnih aktov tisti, ki so na odgovornejših delovnih mestih.

2. Vsak član organizacije ZK je dolžan utrjevati obstoječe predpise in na osnovi tako pridobljenih praktičnih izkušenj predlagati spremembe ali dopolnitve splošnih aktov podjetja.

3. Seminarji, ki bodo pripravljani za to, da bi se člani organov upravljanja in organov družbeno političnih organizacij bolje spoznali s posameznimi področji, ki so v anketi pokazala, da jih manj poznajo, so se dolžni udeležiti vsi in na seminarjih aktivno sodelovati.

4. Komunisti so dolžni med vsemi delavci v podjetju utrjevati prepričanje, da sta uspeh podjetja in naša bodoča usoda odvisni od našega lastnega dela, da se ne smemo izgovarjati na zunanje predpise, težave ipd., temveč moramo v danih pogojih iskati tiste poti in rešitve, ki bodo zagotavljale čimboljše delo v podjetju in dobro materialno osnovo posameznika.

5. Za uspešno delo organov upravljanja DE je potrebna ustrezna obveščanost. Pripombe kažejo, da je za nekatera neresena vpra-

Skupina udeležencev konference o samoupravljanju

imajo več težav pri delu organov upravljanja v DE. Prav zato je konferenci predlagala, naj se temu področju posveti na konferenci in v prihodnje več pozornosti.

Omenjena komisija je uporabila štiri načine, da je dobila precej jasno podobo dela organov upravljanja v DE:

— nedavno je bila izvedena anketa o informiranosti članov organov upravljanja podjetja ter članov organov družbeno političnih organizacij (o tem smo obširno pisali v 18. številki glasila).

Komisija je menila, da je vredno upoštevati njene ugotovitve, saj je prav od dobre obveščanosti in določenega znanja samoupravljalcev odvisno, kako in koliko bodo aktivno delali v kateremkoli samoupravnem organu;

— v začetku tega leta je bil organiziran razgovor s predsedniki svetov delovnih enot oz. zborov delavcev. Tedaj so le-ti povedali svoja mnenja o delu teh organov in tudi to, kaj jih po njihovem mnenju ovira in kaj predlagajo za izboljšanje. Komisija je njihova mnenja in predloge strnila in predlagala konferenci v razpravo;

— medtem pa so bili izvoljeni novi člani upravljanja in tudi njihovi predsedniki. Komisija je želela zvedeti, ali so se razmere v tem času spremenile, zato je pripravila 15 vprašanj, ki so se anasala na delo organov upravljanja po delovnih enotah, obravnavana področja, sklepe, sodelovanje družbeno političnih organizacij pri njihovem delu itd. Tudi te odgovore je komisija obdelala analitično in predlagala konferenci nekatere zaključke;

— v obeh gornjih poglavjih se kot rdeča nit vleče vprašanje (mnenje članov organov upravljanja delovnih enot) izvrševanja sklepov. Zato je komisija pregle-

lektiva in da prav vodje delovnih enot lahko veliko pripomorejo k razreševanju problemov.

Delo konference je bilo vsekakor plodno. Tudi tisti, ki so razpravljali, so se držali obravnavane teme, to je stopnja razvitosti samoupravljanja v Savi in problemi nadaljnega razvoja.

Prepričan sem, da bi bilo predolgo, če bi opisoval mnenja in

Delovno predsedstvo: Ivo Petelinšek, Franci Rakovec in Rudi Nadižavec (od leve proti desni)

stališča posameznih diskutantov. Večina njih se je v celoti strinjala s tem, da je prav v prihodnje treba več pozornosti posvetiti delu organov upravljanja v delovnih enotah in da je potrebno naše odnose napraviti še bolj humane.

Menim pa, da je konferenca dala poudarek predvsem nalogam, ki jih imajo komunisti pri utrjevanju in še večjem uveljavljanju samoupravljanja. V razpravi so namreč opozorili, da posamezni komunisti — bodisi kot člani or-

šanja krivo nepopolno obveščanje. (Obveščanje pa bomo obravnavali na eni prihodnjih konferenc).

6. Komunisti morajo zagotoviti, da bodo družbeno politične organizacije na svojih sestankih redno razpravljale o aktivnosti članov, ki so izvoljeni v organe upravljanja in njihovo povezanost z volivci.

7. Ena od osnovnih dolžnosti komunistov je, da se v vsakokratni predvolilni dejavnosti bolj angažirajo s tem, da so nosilci politič-

Referendum o spojitvi STANDARD-SAVA 8. novembra

IZOBRAŽEVANJE

Tečaj za delavce na poklicnih del. mestih

Te dni se je pričel tečaj za delavce na poklicnih delovnih mestih. V prvi skupini so delavci avto in velo pnevmatikarne, ki bodo do junija prihodnjega leta 266 ur ponovno v šoli. Med predmeti — slovenski jezik, računstvo, HTV, družbeno ekonomske veje, ekonomika podjetja — imajo tudi gumarsko tehnologijo in gumarske stroje. Vsekakor je novo, da bodo poslušali tudi predmet samoupravljanje, česar doslej v šolah ni bilo

Zaključki mladinske konference

V 18. številki glasila smo objavili informacijo T. Bajuka o mladinski konferenci. Tedaj smo tudi obljubili objavo zaključkov, ki so jih mladi sprejeli kot smernice za delo v naslednji mandatni dobi.

Zaključke objavljamo v celoti z željo, naj bi bile te naloge vsem mladinkam in mladincem v naši tovarni in ne — kot se to rado zgodi — samo naloge članov TK ZM. Pri uresničevanju dogovorov pa bodo mladi potrebovali tudi pomoč sindikalne organizacije in ZK. Tega bi se morali v organih omenjenih organizacij bolj zavedati.

ZAKLJUČKI:

1. Delo in funkcije se v organizaciji razporede tako, da bo vsak delal na tistem področju, kjer je najbolj zainteresiran in bo s svojim delom največ pripomogel za realizacijo teh zaključkov.

2. Predsedstvo naj s pomočjo komisij izdela okvirni program za naslednje mandatno obdobje. Komisije same pa naj izdelajo podrobne trimesečne programe. Pri tem je potrebno izhajati iz konkretnih nalog, dejanskih možnosti, izkušenj iz preteklega obdobja in hotenj mladih v podjetju.

3. Konferenca in predsedstvo morata v prihodnje aktivnost usmeriti predvsem v politično delo, prvenstveno pa organizirati čimširše družbeno ekonomske in politične izobraževalne akcije, kajti to je predpogoj za kvalitetno in uspešno delo, bodisi v organizaciji sami ali pa tudi v samoupravnih organih in drugih družbenih dejavnostih, v katere so vključeni mladinci in mladinke.

4. Pri usmeritvi aktivnosti organizacije, navedene v 3. točki, pa se mora še naprej razvijati dejavnost na kulturno-zabavnem in športnem področju. Ne smejo se zanemariti tudi ostala področja, v katerih je že do sedaj naša organizacija dosegla nekatere uspehe.

5. Med organizacijo ZK in mladino se morajo odnosi ter sodelovanje pri izvedbi posameznih akcij še nadalje razvijati in utrjevati po že začeti praksi. Posebna pozornost se mora posvetiti mladim komunistom, ki morajo biti glavni nosilci aktivnosti v mladinski organizaciji. Pri zavzemanju določenih političnih stališč, ki so širšega pomena za kolektiv, se mora mladinska organizacija vedno posvetovati tudi z ZK in sindikatom.

6. Vodstvo mora neposredno preko svojih organov razvijati aktivnost med mladino v delovnih enotah in pri vsaki akciji angažirati čimveč mladih članov. Ravno tako mora poskrbeti za organiziranost mladih v posameznih delovnih enotah.

7. V klubu mladih proizvajalcev se morajo združiti vsi nadarjeni in prizadevni mladinci, predvsem pa je treba vanj vključevati čimveč mladih strokovnih delavcev. Svojo dejavnost mora klub usmeriti predvsem v racionalizatorstvo in ostalo strokovno dejavnost.

8. Se nadalje naj se sodeluje z mladinskimi aktivni v gospodarskih organizacijah v bližnji okolici in gumarskimi iz drugih republik.

9. Vodstvo mora doseči popolno organiziranost mladih v kolektivu in med člani vzbujati revolucionarnost ter socialistično in samoupravno zavest.

10. Obveščanje organizacije naj se še izpopolni in razširi z vsemi oblikami obveščanja.

RES NIČ VEČ PROBLEMOU

OTROŠKEGA VARSTVA?

O problemih otroškega varstva smo letos že pisali v našem glasilu. Pred nedavnim pa je o tem vprašanju obširno razpravljala Skupščina občine Kranj in sprejela ustrezne zaključke.

Kot prvokrat, smo tudi tokrat prosili za sodelovanje Lojzko Planinšek, socialno delavko.

Pripravila je naslednji sestavek: Za uspešno reševanje otroškega varstva v kranjski komuni je pri temeljni izobraževalni skupnosti občine Kranj Svet za otroško varstvo, katerega člani so predvsem strokovni delavci na področju otroškega varstva in vzgoje ter po eden od delovnih organizacij v občini.

Pri Svetu za otroško varstvo je bila izvoljena posebna komisija, ki je na podlagi analize izdelala program razvoja otroškega varstva v naslednjih letih.

Pri analiziranju te problematike je komisija med drugim ugotovila naslednje:

- vseh predšolskih otrok v občini je 7059
- v družbenem varstvu pa je 641 ali 9% otrok
- vseh šolskih otrok je 6720
- v varstvu je 479 ali 7,2% otrok

Vseh otrok do 15 let je vključenih v varstvo 8,1%.

Da bi dosegli planirani republiški procent, in sicer 15% pred-

šolskih in šolskih otrok, bi morali do leta 1970 vključiti v varstvo še približno 700 predšolskih in vsaj še 1200 šolskih otrok.

Prepis iz analize

Iz tabele so razvidne dosedanje kapacitete v vrtcih ter program razvoja otroškega varstva.

Sredstva za vrtce

Do novega republiškega zakona o skupnostih otroškega varstva in financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SRS je celotno investiranje zagotavljala občinska skupščina, z omenjenim zakonom pa je zagotovljen stalni vir investicijskih sredstev, in to letno 52 milijonov SD. Ta sredstva se sedaj koristijo za nov vrtec pri vodovodnem stolpu. Ekonomska cena za enega otroka v VVZ brez investicij znaša 32.757 SD. Starši prispevajo samo oskrbo, in sicer mesečno 12.300 SD, vzgojno in tehnično osebje pa vzdržuje temeljna izobraževalna skupnost.

Za socialno ogrožene otroke je prispevek izobraževalnim skupnostim večji. Če bi hoteli realizirati program otroškega varstva v 5 letih brez vrtca pri vodovodnem stolpu, bi morali zbrati letno 150 milijonov SD za investicije.

Prav gotovo je, da proračun občine ne bo mogel kriti vseh stroškov, da bo potrebno sredstva zagotoviti iz drugih virov, če teh »drugih« virov ne bo in če bodo

sredstva za financiranje vezana le na zakon o financiranju otroškega varstva, bo program realiziran v 20 letih.

Realizacija pa je možna, če bi delovne organizacije še naprej prispevale 16.000 SD letno na zaposlenega in če bi izvedli referendum o samoprispevku v isti višini, kakor je bil v preteklih letih za šole.

Delovni čas in otroško varstvo

Povečana skrb za razvoj otroškega varstva je pomembna še zlasti sedaj, ko so nekatere delovne organizacije že pričele z novim delovnim časom, nekatere pa predvidevajo prehod v naslednjem letu. O prehodu na nov delovni čas so razpravljali samoupravni organi tudi v naši delovni organizaciji in zadaljši oddelek za socialno delo, da prouči problem otroškega varstva pr nas zaposlenih staršev in nakaže možnost reševanja tega varstva. Ker se nam nakazana občinska politika reševanja otroškega varstva zdi pravilna in kot kaže tudi uresničljiva v kratkem času, je prav, da tudi člani delovne skupnosti Sava sprejmemo tako politiko s tem, da finančno pomagamo uresničiti načrtani program, ki zajema široko krajevno področje reševanja varstva in bodo naši člani delovne skupnosti lahko koristili to varstvo tako v mestu kot na podeželju.

Vrtec na Orehku

Planiran je tudi vrtec na Orehku, saj se bo tja preselilo oz. vse. lilo 60 družin pri nas zaposlenih delavcev, od katerih je kar 50 mladih zakoncev, ki že sedaj, zlasti pa verjetno v bližnji prihodnosti, še nimajo preskrbljenega družbenega varstva za svoje otroke.

Prav zaradi tega bo vrtec na Orehku ena od nujnih investicij, če hočemo našim delavcem zagotoviti neovirano delo, njihovim otrokom urejeno varstvo in zdrav duševni in telesni razvoj, družbi pa urejeno in družbeno prilagodljivo mladino.

Seveda naj to ne velja samo za otroke, ki bodo stanovali samo na Orehku ali njegovem okolju, pač pa naj velja za vse naše otroke — če se tega vsi zavedamo — zato odločitev za prispevek otroškemu varstvu ne bo težka. Tako bo tudi zagotovljena realizacija programa.

ALOJZIJA PLANINSEK

OTROŠKO VARSTVENE USTANOVE NA OBMOČJU KRAJEVNIH SKUPNOSTI V KRANJU IN IZVEN KRANJA ZA VARSTVO PREDŠOLSКИH IN ŠOLSKIH OTROK V ŠOLSKEM LETU 1968-1969 TER PROGRAM NADALJNEGA RAZVOJA OTROŠKEGA VARSTVA

KRAJEVNE SKUPNOSTI	OBSTOJEČE VARSTVENE USTANOVE		PROGRAM NADALJNEGA RAZVOJA OTR. VARSTVA	
	ZA PREDŠOLSKE OTROKE	ZA ŠOLSKE OTROKE	ZA PREDŠOLSKE OTROKE	ZA ŠOLSKE OTROKE
Območje K.R.S.R.J.				
Center	VVE Tugo Vidmar	šola France Prešeren	širitev vrtca T. Vidmar	—
Gorenja Sava	VVE Stražišče	šola Lucijan Seljak	nov vrtec v Stražišču	—
Huje-Planina-Čirče	VVE Tatjana Oder	šola Stane Žagar	nov prizidek ob sed. vrtcu	—
Orehok-Drulovka	VVE Rezka Dräger-Stražišče	šola Lucijan Seljak	nov vrtec na Or. in Str.	—
Priskovo	VVE Milena Korbar	šola na Priskovem	—	—
Stražišče	VVE Rezka Dräger	šola Lucijan Seljak	nov vrtec v Stražišču	—
Vodovodni stolp	VVE Kekec	šola Simon Jenko	nov vrtec pri vod.stolpu	—
Zlato polje	VVE Ivo Slavec-Joki	šola France Prešeren	delne kapacitete v novem vrtcu pri vodovod.stolpu	—
Območje izven K.R.S.R.J.				
Goriče, Golnik, Trstenik	VVU Golnik	VVU Golnik	—	—
Šenčur, Visoko, Voklo, Voglje	VV oddelek v šoli Šenčur	šola Šenčur	nova stavba za 80 otrok	—
Cerklje, Brniki, Veslesovo, Poženik, Šenturška gora, Grad	VV oddelek v šoli Cerklje	šola Cerklje	nova stavba za 60 otrok v šoli Predvor	—
Predvor, Bela	ni povpraševanja (V šoli)	—	—	—
Predoslje, Britof, Kokrica	—	—	z gradnjo nove šole še oddelek za varstvo otrok	—
Naklo, Duplje, Podbrezje	—	—	—	—
Žabnica, Bitnje	—	—	nova stavba za 60 otrok del. v novem vrtcu v Stražišču, del. v šoli Žabnica	—
Jezersko	—	—	Proučiti možnost za adapt.	—
Besnica, Podblica	—	—	gradnja nove šole + varstvo predšolskih otrok	—
Mavčiče	—	—	v združenem domu Kavčiče	—
Kranj - varstvo mentalno prizadetih otrok	—	posebna šola	nova posebna osnovna šola	—

VVE = vzgojno-varstvena enota
VVU = vzgojno-varstvena ustanova

Dachau 1938 - 1968

V začetku septembra so v nekdanjem zloglasnem koncentracijskem taborišču Dachau v bližini Münchna odkrili spomenik vsem, ki so bili med drugo svetovno vojno tam internirani.

(O odkritju spomenika je obširno pisal GLAS v 72. številki 14. septembra 1968)

Med udeleženci pri odkritju spomenika je bila tudi skupina enajstih Savčanov, članov ZB. Od teh so bili trije internirani v tem taborišču.

Za naše glasilo je napisal sestavek tov. Marjan Penes.

Sodobni Kompasovi avtobusi so nas skupaj s preživelimi interniranci in preseljenci prepeljali preko lepih Karavank v Avstrijo in nato v Nemčijo na svečano odkritje spomenika v Dachau. Spome-

Razumljivo je, da naši in vsi preživeli interniranci iz vseh taborišč ne žele govoriti mnogo. Trpljenje internirancev v taboriščih je bilo strašno, veliko jih je umrlo pod udarci bičev, veliko jih je bilo sezganih v krematorijih. Veliko pa jih je pomrlo od gladi.

LAGER DACHAU

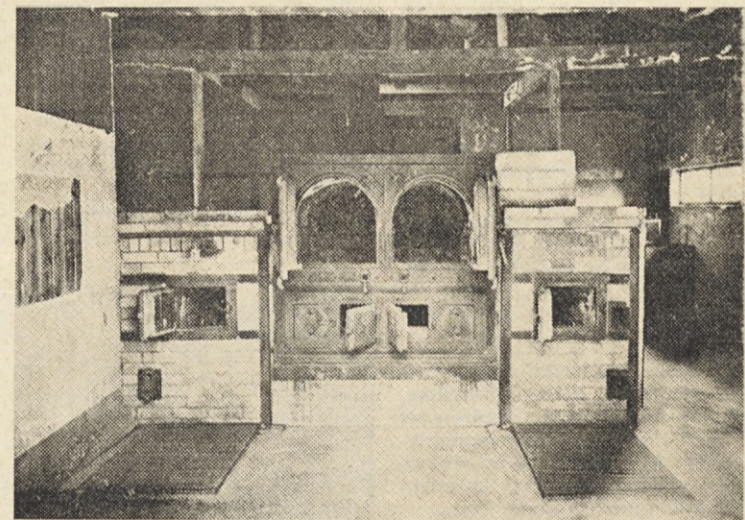
Originalphoto der SS von Dachau 1933

nik so odkrili v spomin vsem tistim žrtvam fašizma in internirancem, ki so daleč od svoje rodne domovine umirali za svobodo, ki je niso nikoli dočakali. Med drugimi je v tem groznem taborišču ostalo veliko številno Jugoslovancev, največ Slovencev. To so bili naši najboljši ljudje, ki so ostali zvesti rodni zemlji, čeprav je njihova kri večkrat škropila tujo zemljo. Domovina jih ni pozabila. V srcih nas vseh žive in nas uče spoštovati pravico, za katero so dali svoje dragoceno življenje. Tudi v naši skupini je bilo nekaj preživelih internirancev. Tovariši, oz. preživeli interniranci ne govore mnogo. Njih srca in izrazi obrazov nemo govore: »Ljudje vsega sveta, ne

Smrt je kosila svojo grozno žetev tudi pri otrocih. Tudi njim bič in lakota nista prizanašala. O tem ne smemo molčati. Povedati je treba mladim in jih vedno spominjati na trpljenje, borbo in žrtev mlega, a ponosnega naroda za svoj življenjski prostor in obstoj. Njihovo trpljenje in borba sta omogočila, da iz naših mladih grl zveni svobodno naš čudoviti materin jezik.

V Dachau je umrlo po netočnih podatkih 29.438 ljudi. Mnogi so izgubili življenje na delu v BMW, Messerschmittu in drugih tovarnah in ob bombardiranju teh tovarn.

Najotožnejši vtis je na vse nas napravil stari, a vendar strašni

Peč, kamor so izginjala in se spreminjala v pepel trupla taboriščnikov

dovolite, da se to ponovi!« Njih ustnice so še vedno neme od grozot in peklenkega trpljenja. Za marsikoga je to preteklost, za njih pa težak, grenak neizbrisen spomin. Žal, je moralo miniti mnogo let, da je mednarodni komite dosegel, da se je Dachau spremenil v muzej, ki naj bo v spomin narodom vsega sveta, mlajšim in vsem tistim, ki žele danes ponovno spraviti svet v katastrofo, pa v opomin. Tudi v opomin vsem tistim, ki žele zatreti svobodo svobodomiselnega naroda; vendar se je ne da streti s takim načinom, kot so ga uporabljali v Dachau in podobnih taboriščih smrti. Ne da se streti na tako nizkoten način in tako barbarsko. Vsak človek se ima pravico boriti za svoj obstoj. Žal, danes velike sile žele in mislijo drugače. Večkrat bi se bilo vredno spomniti, da nasilje rodi nasilje! Pravična stvar vedno zmaguje.

krematorij, v katerem so izginjala telesa trpinov vseh narodov sveta. Mnogi pa so svoja življenja izgubili pri raznih eksperimentih, kot npr. pri kemijskih poizkusih, pri poizkusih z višjim tlakom in globokim zmrzovanjem. Sabotaža taboriščnikov je pripomogla, da plinska celica za množično ubijanje ni delovala. Mnogi so si v skrajnem obupu hoteli prikrajšati muke s samomorom na električni bodeči žični ograji. Ko človek vse to gleda tudi v sedanjem času, mu postaja tesno. Telo okameni. Ustnice pa glasno žele, da se taki časi ne ponove nikoli več.

V imenu ZB tovarne SAVA se zahvaljujemo vsem, ki so nam omogočili, da smo obiskali taborišče groze Dachau in omogočili internirancem in priseljencem, da smo se lahko udeležili slavnosti ob odkritju spomenika.

MARJAN PENES

Predstavljamo vam: Andrej Hude

V razvitejših državah skokovito narašča število racionalizacij in izumov. Pri nas je to področje zelo zapostavljeno in se izumi ter racionalizacije pojavljajo kot izjeme. Za tako stanje je kriv naš odnos do izumiteljev in racionalizatorjev. Ta odnos bomo morali bistveno spremeniti, kajti današnja proizvodnja je zelo dinamična in terja stalno prilagajanje tehničnemu napredku, okusu in zahtevam potrošnikov.

Tega se zavedajo tudi nekateri naši sodelavci, ki poleg svojega rednega dela na delovnem mestu razmišljajo, kaj ter kako bi se dalo izboljšati ali osvojiti novo v naši proizvodnji. Eden izmed njih je Andrej Hude.

Zanj, oz. za njegovo delo sem zvedel tik pred otvoritvijo letošnjega Zagrebskega velesejma. Tam je Sava razstavila čoln, ki ga je skonstruiral tov. Hude. Nekateri tovariši so me opozorili, da je »zadeva« zelo zanimiva, zato sem ga prosil za razgovor. Kot večina sogovornikov, ki sem jih predstavil v prejšnjih številkah, se je tudi tov. Hude rad odzval vabilu in v uredništvu sva se pogovarjala takole:

SAVA: Se hočete predstaviti bralcem našega lista?

A. H.: Rodil sem se 1939. leta. Po poklicu sem strojni inženir, v Savo sem prišel leta 1964. Delam na delovnem mestu konstruktor I.

SAVA: Najvažnejši razlog današnjega razgovora je dogodek, ki je — če že ne drugega — za marsikoga zanimiv. Kako ste prišli na misel, da bi izdelali načrt čolna?

A. H.: Na televiziji sem videl reklamo za zrakom napolnjeno pohlštvo, ki je zadnje čase zelo moderno. Pričel sem razmišljati, da bi se s podobnimi izdelki lahko ukvarjali tudi v našem podjetju. Ker bi bili izdelki poceni — material za take izdelke namreč imamo — bi bil interes kupcev verjetno velik. Vso prakso in izkušnje, ki jih imamo, bi samo preusmerili v drug izdelek, spremenila bi se torej samo oblika.

Zelal sem izdelati tako blazino, ki bi jo uporabljali kot čoln in morda še kaj več. Za čolne se namreč že od nekdaj zanimam. Veliko sem razmišljal, kako bi idejo realiziral. Z zamisljivo sem najprej hotel seznaniti komisijo za racionalizacije, vendar sem se premislil, ker menim, da zadeva postane manj interesantna, če se razvija preko preštevilnih organov. Oglasil sem se pri tov. Soncu, vodji DE Vrhnik. Navdušil se je in je bil takoj pripravljen pomagati. Napotil me je v razvojni oddelk k tov. Prislanu. Ko sem mu pokazal skice, nikakor ni mogel razumeti, da bi bilo zadevo moč tako enostavno izpeljati. Svetoval mi je, naj se oglasim v prodajni službi v oddelku za raziskavo trga. Tam sem dobil pogum, da idejo do konca izvedem, kajti tov. Habe je pokazal veliko optimizma, ko sem mu pokazal skice. Ukrenil je vse potrebno, da so mi dovolili začetni delom. Prva dva poskusa nista uspela, tretji pa je. Pri poskusih mi je bil v veliko pomoč tov. Sonc. Prvi poskusni čolni so bili manjše oblike.

SAVA: Koliko časa ste porabili za izdelavo načrta oz. modela?

A. H.: V razvojnem oddelku sem se oglasil po 1. maju. V začetku junija sem napravil prvi poskus, ki pa ni uspel. Konec junija pa sem napravil tretji čoln. To pot mi je uspelo. Sredi julija sem imel izdelane štiri čolne. Preizkusiti smo jih dali med kolektivnim dopustom.

Seveda so se pojavile tudi napake in pomanjkljivosti. Največ težav je bilo z zakovicami. V zadnjih primerkih smo po predlogu tov. Sonca zamenjali zakovice z jeklenimi ploščicami, vgrajenimi med plasti.

Zadeva je razmeroma enostavna, in kar je tudi pomembno, cena ploščice je manjša kot cena zakovice in še videz je mnogo lepši.

Pri vsakem poskusu smo izdelek dopolnjevali in popravljali. Tov. Soncu sem za pomoč zelo hvaležen.

SAVA: Se nameravate v prihodnje še ukvarjati s podobnimi rečmi, ali se to izplača?

A. H.: V primeru, da bi izdelki uspeli, se bom s takimi novostmi še ukvarjal. To se izplača, posebno za podjetje.

SEMINAR ZA ČLANE ORGANOV UPRAVLJANJA

Za 25. in 26. oktobra je pripravljen za člane organov upravljanja in družbeno političnih organizacij seminar. Pripravljen je na osnovi rezultatov ankete in je namenjen poznavanju internih predpisov, organizacije poslovanja in organizacije upravljanja (anketa, o kateri je v prejšnji številki obširno pisal S. Marcijan). Na seminarju bodo obravnavali:

- gospodarski sistem in samoupravnost podjetja,
- poslovno sodelovanje,
- organizacija podjetja.

Delavski svet podjetja je v razpravi o omenjenem seminarju tudi sklenil, naj se seminar nadaljuje z občasnimi predavanji.

9 MILIJONOV SD GRADITELJEM STANOVANJ

Na zadnji seji je delavski svet podjetja na predlog kadrovske službe odobril 18 prosilcem, ki si gradijo hiše, 9,050.000 SD posojila. Delavski svet o prošnjah in predlogih razpravlja dvakrat na leto — spomladi in jeseni. Letos spomladi je 27 prosilcem odobril 22 milijonov, to pot pa 18 prosilcem 9 milijonov. O gradnji v stanovanjski zadruzi smo letos že nekajkrat pisali. Pred kratkim pa so v uredništvo sporočili, da se bodo prvi stanovalci v novograjene hiše v zadruzi vselili že sredi, zagotovo pa proti koncu oktobra. Tedaj več o tem.

13 NASIH DELAVCEV PREDLAGANIH ZA ODLIKOVANJA

Komisija za priznanja in odlikovanja v naši tovarni bo enaki komisiji pri skupščini občine Kranj predlagala 13 naših delavcev za odlikovanja.

Komisija, ki je pripravila predloge, se je predvsem oslonila na podatke, ki so jih ji posredovali sveti delovnih enot, med najvažnejšimi kriteriji pa so nekaznovanost, zadovoljlivo opravljanje delovnih nalog ter aktivno delo v organih upravljanja ali družbeno političnih organizacijah.

O sklepih občinske komisije vas bomo še obvestili.

ZA NASE DELAVCE LETOS 16 STANOVANJ, PRIHODNJE LETO PA 9

Delavski svet podjetja je potrdil predlog kadrovske službe — oddelka za družbeni standard — da se v letošnjem letu dodeli 16 članom kolektiva stanovanje, v prihodnjem letu pa 9. Stanovanje bodo dobili tisti člani kolektiva, ki se ne morejo vključiti v nakup ali gradnjo stanovanja.

V LETOSNJEM PRVEM POLLETJU VEČ NESREČ KOT LANI V ISTEM OBDOBJU

Iz poročila oddelka za varnost pri delu je razvidno, da je bilo v letošnjem prvem polletju občutno več nesreč pri delu kot lani.

Statistika poškodb pri delu v prvem polletju je zelo neugodna, saj je razvidno, da je zaradi njih kar 77 delavcev bolevalo (od tega 16 poškodb na poti). Če primerjamo statistiko zadnjih let, ugotavljamo, da je vsako leto v prvem polletju nekaj več poškodb kot v drugem polletju, vendar tako visokega števila (kljub povečanemu številu zaposlenih) ni bilo pričakovati. Prikazano število nas opozarja na možnost, da se bo letos, v primerjavi s preteklimi leti, število poškodb precej povečalo.

V letošnjem prvem polletju se je pri povprečno 2059 zaposlenih delavcih pripetilo 61 poškodb pri delu ali 3,3 %, zaradi katerih so delavci bolevali kar 1116 dni (poleg tega je bilo izgubljenih še 229 dni zaradi poškodb, ki so se pripetile v letu 1967). Iz navedenega sledi, da je na vsako poškodbo odpadlo 18,3 dni bolovanja (s tem je izražena povprečna teža poškodb), kar je mnogo več kot v istem obdobju leta 1967, ko je na vsako poškodbo odpadlo le 12,2 dni bolovanja.

Poleg nezgod, ki so se pripetile pri delu, pa je bilo še 16 nezgod na poti na delo in z dela (od tega 15 moških in 1 ženska). Te nezgode so zahtevale 473 dni bolovanja, kar pade po 29,5 dni na poškodbo. Nekaj od teh je bilo tudi težjih primerov.

JANKO BAJDE, PREDSTAVNIK SAVE V SKUPŠČINI SOCIALNEGA ZAVAROVANJA KRANJ

Delavski svet podjetja je imenoval tov. Janka Bajdeta za našega predstavnika v Skupščino socialnega zavarovanja Kranj.

Tov. Bajde je bil imenovan potem, ko je tov. Lojzki Planinškovi v omenjenem organu letos potekel mandat.

Marjan Čeferin, predsednik komisije za delitev sklada skupne porabe

Rudi Nadižavec varnostni inženir

Janko Bajde, član komisije za odlikovanja

Komunisti o samoupravljanju

(Nadaljevanje s 1. strani)

nih akcij, da se zavzemajo za to, da člani kolektiva spoznajo kakšne lastnosti morajo imeti predlagani in izvoljeni kandidati v posameznih organih upravljanja. Ker se skoraj vedno dogaja, da v predvolilni aktivnosti razpravljamo o profilu kandidatov za organe upravljanja, komisija predlaga, naj vnaprej veljajo tile osnovni kriteriji, ki pa jih je treba vsakokrat dopolniti:

— kandidat za katerikoli organ upravljanja v podjetju mora biti discipliniran na svojem delovnem

mestu in mora kvalitetno opravljati delovne naloge;

— zastopati mora svoje stališče, ki ga spremeni le pod težo objektivnih argumentov;

— biti mora tudi splošno razgledan in mora poznati vsaj osnovo organizacije dela in upravljanja. To mu omogoča aktivno delovanje v organih upravljanja;

— v organe upravljanja naj bodo predlagani tisti delavci, ki so doslej pokazali svojo aktivnost na kateremkoli področju;

8. Vsak oddelek ZK mora vedno obravnavati aktivnost članov, če v

organih upravljanja delovnih enot nastanejo problemi, oz. če ti organi ne opravljajo nalog, ki so jih dolžni opravljati po statutu. Sekretarji oddelkov pa so dolžni vsaj enkrat na leto dati na dnevni red razpravo o delu organov upravljanja vsake delovne enote, katere oddelek obsega.

9. Prouči naj se možnost za uvedbo sedanjega sistema kontrole sklepov tudi na sklepe organov upravljanja delovnih enot.

10. Pri kandidiranju v posamezne organe upravljanja ali vodstva družbeno političnih organizacij se mora paziti na to, da se posameznik ne preobremenjuje s funkcijami.

Zaključke konference so prisotni soglasno potrdili.

Za uspešno gospodarjenje je treba torej samoupravljanje še naprej razvijati. Uspešno samoupravljanje pomeni tudi uspešno gospodarjenje in obratno.

Prizadevanja v tej smeri pa bodo uresničena ob sodelovanju najširšega kroga delavcev.

SAVA: Vaše mnenje, predlogi in pripombe...

A. H.: Menim, da bi morala komisija za racionalizacije imeti v našem podjetju lasten fond. V primeru, da bi ugotovila, da bo izdelek koristen, bi ga sami financirali. Tako bi avtor takoj dobil podporo in bi lahko delal poskuse.

V našem podjetju je vedno manj racionalizacij — ne vem, ali ljudje nimajo idej ali nimajo možnosti, da bi jih izvedli.

SAVA: Tov. Hude, hvala za odgovore. Želim vam, da bi lahko o vaših in seveda tudi o uspehih drugih še pisali v našem glasilu.

Naši rokometaši kmalu prvi

Sindikalno prvenstvo Kranja

11. 9. 1968 igrišče Staneta Mlakarja

Sava : Prosveta 20:13

Sava: Čuk, Zorman 7, Pirih 3, Likar, Habič, Valenčič 4, Bertonec, Gerbajs, Mikoletič, Kramar 4, Horvat 2.

Razmeroma dobra igra cele ekipe.

Sava : Iskra 17:28

Sava: Čuk, Zorman 7, Pirih 1, Likar 1, Habič, Valenčič 2, Bertonec, Gerbajs, Mikoletič, Kramar 4, Horvat 2.

Zopet nas je izdala kondicija; ekipi se pozna, da še ne trenira. Tudi nasprotnik je bil še premočan. Tako smo zasedli drugo mesto.

Kranj, 15. 9. 1968

SAVA : SELCA B

14:15

Zaradi slabe igre smo po nepotrebnem izgubili dve točki proti razmeroma slabemu nasprotniku.

Igrišče Križe

KRIŽE : SAVA

6:24

Čeprav oslabiljeni smo z lahkoto premagali tudi oslabiljeno ekipo Križe. Zelo postrtvovalna igra cele ekipe, srečanje pa je motil hud naviliv.

Igrišče Staneta Mlakarja

Kranj, 29. 9. 1968

SAVA : SKOFJA LOKA

37:15

Zelo lepa zmaga, ki daje upanje na boljšo uvrstitev, kot je v za-

je bila ovita v krzno, prav nič potrebno za maj — ki je, kot je vse kazalo, stanovala v našem hotelu. Na, sem si dejala, tule notri je pa pisana družčina doma!

Prvi večer smo si bežno ogledali Pariz. Deževalo je in so bile zato ulice skoraj prazne.

Zjutraj me je zbudila vesela družčina, ki se je vračala s pono-

četku izgledalo. Razveseljivo je dejstvo, da so se v rokometno ekipo vključili tudi učenci poklicne gumarske šole. Od njih pričakuje-

mo, da bodo uspešno nadaljevali tradicijo dobih rokometašev, ki so izšli iz gumarske šole.

LOJZE BERTONCELJ

ZAHVALA

Upokojenci tovarne Sava, udeleženci izleta v Crikvenico, se najlepše zahvaljujemo vodstvu podjetja, organom upravljanja in vsemu kolektivu za izkazano pozornost in finančna sredstva, ki ste jih namenili za naš izlet. Prizrčna zahvala tudi savskemu oktetu, saj nas je vseskozi razveseljeval s prijetnimi pesmimi.

Bili smo veseli, navdušeni in razpoloženi.

Vsak vaš dosežek, vsak uspeh nas razveseli. Morda bolj kot kdajkoli prej spremljamo vaša prizadevanja, da bi delali več in bolje.

Posebno nas ob tem razveseljuje, da nikoli ne pozabljate na človeka — tistega, ki je še med vami, ali pa na nas, ki smo svoje delo opravili.

Tudi vnaprej vam želimo veliko uspehov in napredka v proizvodnji.

Za upokojence — udeležence izleta
VALENTIN SVETE

Spoštovani sodelavci!

Najprej vsem prav topel prijateljski pozdrav. Trenutno sem v Makedoniji — v Skopju. Dolgo je že tega, kar sem se vam zadnjikrat oglasil. Takrat sem bil še v Leskovcu, kamor sem tudi redno prejemal naš tovarniški list Sava. Vsakokrat, ko sem ga prejel, sem bil zelo vesel, saj sem bil z njim vedno seznanjen z dogodki v kolektivu. Zato sem vam zelo hvaležen in bi vas prosil, da bi mi ga še vnaprej redno pošiljali na nov naslov. Prav tako bi vas prosil, da preko glasila prav lepo pozdravite vse sodelavce v oddelku cevarna v tehnični hali, posebno pa še sodelavce v brizgarni, kjer sem delal pred vojaščino. Želim jim veliko uspehov in čim manj problemov in ovir pri uresničitvi letnega plana.

Sedaj pa še nekaj besed o Skopju. Na več krajih je še opaziti ostanke strašne katastrofe, ki je doletela Skopje. Sicer pa je zgrajeno precej novega, kar mesto precej polepša in mu daje lepo podobo. Sicer pa sem slišal, da bo center Skopja eden najlepših v Evropi. No, to bomo še videli! Na splošno sem dobil vtis, da so ljudje prijazni z vojak, tako, da mi je kar všeč tukaj, le vreme je nekam čudno. Enkrat je zelo vroče, drugič pa spet hladno, da se le s težavo ogrejem. Zima me kar skrbi, saj veter »vardarec« že sedaj neusmiljeno piha. To naj bo na kratko o okolici, v kateri sem se znašel. Važno je le, da dnevi kar hitro minevajo.

S tem bi končal, vsem prav lep pozdrav in čimveč uspehov!
Jernej Zupan, v. p. 7488, Skopje, Makedonija

Spoštovani urednik!

Že 220 dni je minilo, odkar sem zapustil tovarno in odšel k vojakom. Ker večkrat mislim na tovarno, bi vas prosil, da mi pošiljate časopis Sava, da bom seznanjen z dogodki v podjetju. Posebno me zanima delo mladinske organizacije, kateri želim veliko uspeha pri delu.

Lep pozdrav vsem sodelavcem, posebno pa sodelavcem v valjar-
ni II.

Nedeljko Crnovoda, v. p. 1266/20-2 Vipava

DRAGA VOJAKA!

Res smo veseli, da sta se oglasila, ker že dolgo nismo dobili nobenega glasu o naših fantih, ki so v vojaški suknji, kajti tudi vas prištevamo v naš kolektiv. Vas, naše štipendiste in upokojence. Zato smo tembolj veseli, če nam se kdo oglasi, saj so vezi med nami tako še tesnejše. Prav radi verjamemo, da preberete časopis od začetka do konca in da pozorno spremljate naše uspehe in težave.

Posebno prvo pismo nas je razveselilo, ker nam je vojak Jernej na kratko opisal okolico, v kateri se nahaja.

Tudi ostali člani kolektiva — vojaki, se še oglašite s podobnimi pismi. Veseli jih bomo!

Lep pozdrav!

UREDNIK

Potovanja od Kranja do Pariza in nazaj

Če Sloven'c na rajžo gre...

PARIZ, MESTO DIPLOMACIJE
PARIZ, MESTO UMETNOSTI
PARIZ, MESTO LJUBEZNI
»Pariz ni samo mesto! Pariz je cel svet zase!« je vzkljikal nekoč, nekdo, ki ga je s svojo domačnostjo, živahnostjo in lepoto očaralo mesto ob Seini.

Ob besedi Pariz se zamisli vsak, ki ga je že videl, ali celo tam živel. Nekdo pomisli najprej na Eifflov stolp, ki je postal simbol Pariza, drugi spet na umazani metro, nekdo na noterdamsko cerkev, drugi na Pigal in Moulin Rouge itd.

V Pariz smo prispeli okrog petih popoldne, ko je bil na ulicah najhujši promet. Ljudje so se vračali z dela, šolarji so se usipali iz šol. Počasi smo se prerili na bulvarju Saint Michel na otoček sredi Seine, mimo sodne palače in noterdamske cekve proti stolpu sv. Jacquesa in po bulvarju Sebastopol na Rue Richer. Ustavili smo se prav pred slovitem nočnim zabaviščem Folies Berges (nore pastirice). Nastanili smo se v kakih 30 m oddaljenem hotelu »Cervantes«. Prijazno ime, toda hotel ni bil ravno najboljši. Vodič nam je porazdelil ključe od sob, potem jo je prav diplomatsko »stisnila. Naša soba — bile smo štiri — je bila mansardna, toda še kar prijetna z balkonom in pogledom na ulico. Toda dame, ki so bile z menoj, so bile vse prej kot zadovoljne z njo.

Užaljene so letele nad lastnico in zahtevale drugo sobo. Ta pa se je uprla, češ da je to vse, kar ima. Mahale so z rokami — koliko so se razumele, ne vem — končno pa je bilo lastnici dovolj in jih je kar lepo po francosko nakurila. Jaz sem jih nekaj časa pregovarjala, da je vseeno dobro, da bomo 4 dni že zdržale in da imajo tisti nad nami, čisto pod streho, še veliko slabše, saj ne vidijo nič drugega kot samo pariško nebo, ki pa je bilo tiste dni sivo in prav nič pariško modro, me pa imamo balkon itd. Vse zaman. Nisem jih mogla potolažiti.

»Bomo že prijete vodiča!« so grozile. Pri večerji so mu res pošiljale vseh sort pisane poglede čez mizo, po večerji pa se je jeza nekoliko polegla in so se vdale v usodo, da bodo 4 dni le preživele

Pariz pa je tudi mesto lepote. Vodometi, v ozadju Eifflov stolp

ob umazanih rdečih pregrinjalih — prašnih zelenih tleh, ob muhastem dvigalu, ki vozi gor, dol pa le, če ga ujameš pravi čas, in še ob misli, da je tale hotel tudi delček »la maison de l'amour«. Takoj ko sem stopila z avtobusa, sem namreč opazila pred vhodom v Folies Bergere madame. Madame de l'amour v pravem pomenu besede! Starejša, majhna, okrogla, debelo namazana s pudrom in šminko, oblečena v črn plašč z bogatim krznemim ogrinjalom. Stala je tam in ogovarjala moške: nevsiljivo je ponujala družbo mladih deklet. Nekje v bližini je morala imeti svojo la maison de l'amour (hišo ljubezni). Tam si jo našel katerokoli uro podnevi in še pozno v noč, ko se je zaključil program v Folie... Enkrat sem jo zalotila v zaupnem pomenku z blondinko srednjih let — tudi ta

čevanja, in pa smetarji, ki so v tem predelu zelo zgodaj pričeli z delom.

Malo sem se bala tujega, nepoznanega mesta, toda radovednost in želja, da bi v teh kratkih dneh spoznala čim več Pariza, me je gnala, da sem vstala zelo zgodaj in se sama peš napotila proti Montmartu. Hotela sem obiskati Zolajev grob na montmartrskem pokopališču in videti prebujajoči se Pariz. Ulice so bile prazne, le sem pa tja sem srečala nemočnega pijanca, ki je slepo iskal poti domov. Hodila sem hitro, kajti časa je bilo malo. Ob pol devetih je bil v hotelu zajtrk in do takrat sem se morala vrniti.

Najprej so oživele mesarije. Mesarji so sekali in pripravljali kose in koščke za pariške gospodinje. Na Rue in Place Pigale so prvi

brošnarji že porinili na ulico svoje stojnice s sadjem in zelenjavo; ponujano blago so razstavili kar se da mično, da je bilo zares vabljivo. Ponekod je smrdelo po ribah. Ulice, ki vodijo na Montmartre, so položne in jih čistijo kar z vodo. S sredine ceste pometajo smeti k robu pločnika potem pa odpro vodo... Dobro sem morala ponekod paziti, da mi ni pritekla kar čez čevlje.

Rue Pigale, ki je ponoči punkt življenja, je bila sedaj pusta in prazna. Veže, v katerih zvečer kar ena za drugo stoji dekleta in vabijo, so zevale prazne. Kavarnico Lautrec so ravnokar odpirali. Kar začudeno me je pogledal še vedno zaspan starejši natak, ko sem jo takole mahala mimo.

Malo so me zmedle te majhne ozke uličice Montmartra. Znašla sem se pred temnim, zjutraj skoraj črnim mlinom na veter — Moulin de la Galette, kjer so se včasih zbirali impresionisti. Ne, to ni bil Moulin Rouge! Tisti je rdeč kot paradiznik. Spustila sem se po ulici Coulaingcourt. Tu nekje je nekoč stanoval francoski slikar Toulouse Lautrec, pohabljeni grof, mehka duša, ki je zaman vse življenje hrepenela po ljubezni. Preplačeval je cipe, razvajal spoštovane dame, toda prave ljubezni ni našel.

Pod seboj sem zagledala pokopališče. Ogromno pokopališče, ki mu nisem videla konca. Poiskala sem vhod. Ravnokar so ga odprli. Zolajev grob in spomenik sem kaj kmalu našla. Grobnica in spomenik — doprsni kip iz rdečega marmorja, sta vidna daleč iz sivine grobnic. Zola. Ta veliki francoski naturalist, katerega dela Beznica, Nana, so vrhunske stvaritve, je nekoč počival tu, pred leti pa so ga prenesli v Pantheon. Tu je ostala le še rdeča grobnica in kip. Pokopališče je bilo tiho, zapuščeno, le po kapelicah in spomenikih grobov so se plazili mački in plahutali ptiči. Kar strah me je postalo. Poiskala sem še grob Dame s kamelijami. Čisto navaden grob, le izklesana kamelija na kamniti plošči priča, da tu počiva žlahtna kurtizana, ki je tako zelo ljubila kamelije. Ruso-

bradi mladi umetnik je prišel mimo, se povzpел do gornjih grobov in pogledal, če bo prava svetloba za slikanje. Toda izgledalo je, da je pretemo in je zapustil pokopališče, prav gotovo z namenom, da se vrne, kajti pokopališče daje slikarjem vse polno idej in motivov.

Prijazni pokopališčni čuvaj mi je povedal, da je na tem pokopališču tudi družinska grobnica Dumasa, pesnika Bodlaira in drugih znamenitih Francozov. Poslovala sem se in se spustila z Mortmartra.

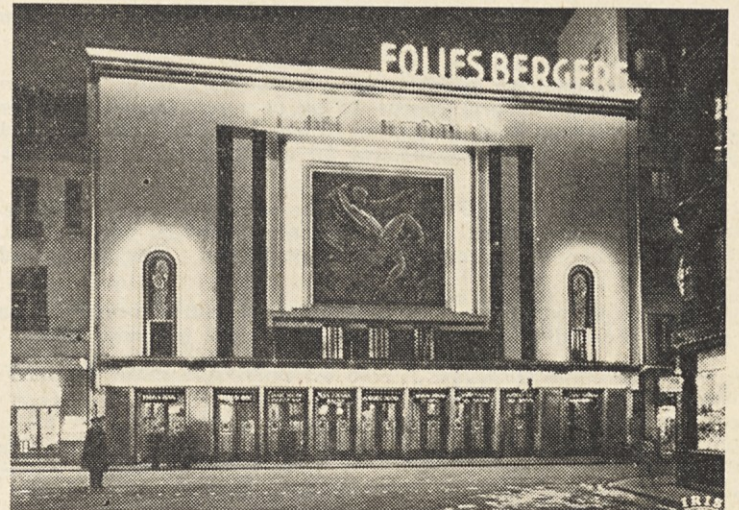
Boulevard de Clichy je oživel. Ljudje so se trumoma usipali z metroja in hiteli vsak po svoje. S Place Blanche sem se spustila po Rue Fontaine proti cekvi Sv. Lorette.

Nenadoma sem obstala kot vkopana. Na tleh pred menoj je kot vreča nepremično ležala človeška gmota, zavita v raševinaste cunje. Postlal si je na enem samem listu Figara. Verjeti nisem mogla, da ljudje lahko prenočujejo kar tako na golem pločniku s časopisnim papirjem pod seboj. Zdelo se mi je, da je mrtev. Ljudje so pa hodili mimo in se še ozrli ni so nanj. Pač vsakdanji prizor! Nocoj je prenočil tu, jutri mogoče pod mostom Seine itd. Iz dneva v dan brez upanja!

Ogledovala sem si ga in nisem šla naprej dokler se ni premaknil. »Živ je,« sem si oddahnila. Potem sem dobesedno stekla do cerkve sv. Lorette. Od tu ni bilo več daleč do hotela. Sedaj sem si spotoma lahko ogledovala tudi izložbe. Toda šment, ali vidim prav! Pred menoj se je naenkrat spet pojavila Sv. Loretta. Hodila sem v krogu. Postalo mi je pošteno vroče. »Prepozna bom,« sem pomislila. Hotela sem vprašati policajja za pot, toda kadar ga iščeš, ga ne najdeš. Tudi v Parizu ne, pa čeprav jih je tam toliko, kot v nobenem drugem mestu v Evropi.

Hitela sem spet. Ni bilo več časa za izložbe, ljudi itd. Končno sem se znašla pri bistroju na koncu naše ulice. Naši so bili ravnokar pri zajtrku. Uspelo mi je.

(Dalje prihodnjič)

Slovito zabavišče Folies Bergere